

Duhovna misel - 16. maj 2021

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

7. velikonočna nedelja

Apostolska dela nam predstavijo porajajočo se Cerkev v trenutku izbiral tistega, ki bo poklican, da v zboru apostolov prevzame Juče mesto. Ne gre za to, da bi prevzel neko vlogo, ampak služenje. In kogar je padla kocka, sprejme poslanstvo, ki ga Peter takole opredeljuje: »od njih mora biti skupaj z nami priča njegovega vstajenja« - se pravi Kristusovega vstajenja. S temi besedami povzame to, kar pomeni priča od dvanajsterih: priča Jezusovega vstajenja. Dejstvo, da reče "skupaj z nami", da razumeti, da poslanstvo oznanjati vstalega Kristusa ni z naloga: to je treba živeti na občestveni način, z apostolskim zborom in skupnostjo. Apostoli so naravnost in čudovito prišli do izkušnje vsakega očitvidne priče tega dogodka. Zahvaljujoč se njihovem uglednem pričevanju so mnogi verovali; in iz vere v vstalega Kristusa se neposredno porajajo krščanske skupnosti. Po vzoru apostolov je namreč vsak v poklican, da postane priča njegovega vstajenja, predvsem v tistih okoliščinah, kjer se močnejše pozablja na Boga in se izgublja človek.

Da bi se to uresničilo, je treba ostati v vstalem Kristusu in njegovi ljubezni, kakor pravi prvo Janezovo pismo: »Kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu in Bog ostane v njem«. Jezus je to vztrajno ponavljal svojim učencem: »Ostanite v meni ... Ostanite v moji ljubezni«. Povezanost z Vstalim Jezusom je tako rekoč "vzdušje", v katerem živi kristjan in v katerem najde moč, da ostane zvest evangeliju tudi sredi ovir in nerazumevanj.

Bistveni vidik pričevanja, ki ga moramo dati za vstalega Zveznega edinstvo med nami, njegovimi učenci, podobno tisti edinosti, ki je med in Očetom. Tudi danes je odmeva iz evangelija Jezusova molitev pred trpljenjem: »Da bodo eno kakor midva«. Iz te večne ljubezni Očetom in Sinom, ki se v nas razliva po Svetem Duhu, dobiva moč poslanstvo in naše bratsko občestvo.

